

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 18CoE/245/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413212469
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Trandžíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1413212469.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Trandžíkovej a členov senátu JUDr. Borisa Tótha a JUDr. Paulíny Pacherovej, v právnej veci oprávnenej: C.. D. T., L.. XX.XX.XXXX, J. Ľ. X, J., zast. JUDr. Marta Huttová, advokátka, Bezekova 13, 840 02 Bratislava, proti povinnému: W.. E. T., L.. XX.XX.XXXX, J. na Y. E. X, J., zast. AKAK s.r.o., Slowackého 56, 821 04 Bratislava, vo veci výkonu rozhodnutia o styku matky s maloletou O. T., L.. XX.XX.XXXX, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 56Em/7/2013-591 zo dňa 23.02.2017, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 56Em/7/2013-591 zo dňa 23.02.2017 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie (predtým súd prvého stupňa) napadnutým uznesením I. výrokom zastavil konanie a II. výrokom nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia, prvej inštancie vo vzťahu k skutkovému stavu uviedol, že oprávnená, matka maloletých detí O. S. T. (ktorý medzičasom nadobudol plnoletosť), podala návrh na výkon uznesenia Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P/43/2013-22 zo dňa 20.02.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/155/2013-34 zo dňa 03.04.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.04.2013 a vykonateľnosť dňa 28.02.2013. Rozsudkom č.k. 23C/128/2010-1092 zo dňa 19.06.2013, potvrdeným v časti úpravy styku rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/471/2013-1191 zo dňa 30.09.2013 bol následne rozsah styku oprávnenej s maloletou upravený na čas po rozvoze účastníkov, ktorého výkonu sa oprávnená domáha. Oprávnená svoj návrh na začatie konania odôvodnila tým, že povinný nerešpektuje súdne rozhodnutie, styk s maloletou sa už dlhodobo neuskutočňuje, hoci má oprávnená na stretávaní sa s maloletou značný záujem a maloletá prejavuje voči stretávaniu sa s oprávnenou výraznú nevôľu, čo oprávnená pripisuje najmä vplyvu povinného. Povinný podaním zo dňa 14.10.2016 žiadal súd prvej inštancie o odklad výkonu rozhodnutia z dôvodu nepriaznivého vplyvu na život, zdravie a priaznivý vývoj maloletej O. z dôvodu, že oprávnená s ňou manipuluje, umelo vytvára vyhrotené situácie tak, aby mohla svoje deti vykresliť ako psychicky labilných agresorov. Podľa vyjadrenia povinného maloletá pociťuje hanbu, strach a poníženie pri kontakte s oprávnenou v budove školy, ktorú maloletá navštevuje. Maloletá na základe konania oprávnenej a snahy matky opakovane predviesť maloletú na psychiatrické vyšetrenie stratila k oprávnenej dôveru. Z vyjadrenia maloletej zo dňa 31.01.2016 súdu uviedla, že nemá záujem sa s oprávnenou stretávať, pretože ju veľakrát sklamala a žiada, aby súd s ohľadom na jej vek toto rozhodnutie aj rešpektoval. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s obsahom spisu a vyhodnotení správania oprávnenej, povinného, názoru a správania mal. O. dospel k záveru, že existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré nedochádza k realizácii styku oprávnenej s mal. O. v zmysle

súdneho rozhodnutia a pre ktoré je výkon rozhodnutia v súčasnosti neprípustný. Navyše mal. O. veľmi negatívne vníma neempatické konanie oprávnenej ako matky voči nej. Súd prvej inštancie uviedol, že vo výpovedi mal. O. nezaznamenal žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali manipulácii mal. O. zo strany povinného, tak ako uvádza oprávnená. Z lekárskej správy vypracovanej detskou psychiatrickou MUDr. Annou Kováčovou ako aj zo správy triednej učiteľky maloletej C.. W. J. vyplýva, že maloletá je schopná si vytvoriť na prežívané situácie vlastný názor. Súd prvej inštancie videl nerealizovanie styku v správaní sa matky, ktoré bolo pre mal. O. natoľko kontraproduktívne, že sa jej vzťah k oprávnenej výrazne narušil, a preto nie je možné ďalej viesť výkon rozhodnutia, keďže styk oprávnenej s mal. O. sa nerealizuje nie v dôsledku správania sa povinného, ale v dôsledku ešte stále pretrvávajúcej emočnej záťaže maloletej vyplývajúcej z udalostí, ktoré s oprávnenou prežila a ktoré malo na ňu negatívny citový dopad. Súd prvej inštancie v neposlednom rade poukázal na skutočnosť, že s poukazom na ust. § 43 zákona o rodine pri rozhodovaní venoval náležitú pozornosť vyjadreniam maloletej vzhľadom na jej vek a rozumovú vyspelosť. Podľa článku 5 základných zásad zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú, súd prihliadol na vyjadrenie maloletej zo dňa 31.01.2016, ktorým výslovne žiadala súd, aby nebola nútená k realizácii styku s oprávnenou a aby bol rešpektovaný jej názor. Na základe týchto skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že v súčasnosti nemožno vykonať vykonateľné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV č.k. 23C/128/2010-1092 zo dňa 19.06.2013, potvrdeným v časti úpravy styku rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/471/2013-1191 zo dňa 30.09.2013, a preto konanie zastavil. O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 52 v spojení s § 373 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1. Proti predmetnému uzneseniu podala oprávnená odvolanie, v ktorom žiadala odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jej odvolania možno konštatovať, že namieta vecnú a argumentačnú nesprávnosť predmetného uznesenia a súd neuviedol takmer žiadne dôkazy, o ktoré oprel svoje rozhodnutie. Oprávnená namieta, že sa súd prvej inštancie nevyssporiadal s dvoma podaniami povinného zo dňa 14.10.2016, ktorými povinný žiadal súd o odklad výkonu rozhodnutia a rovnako ani so skutočnosťou, že na Okresnom súde Bratislava IV prebieha súdne konanie pod sp. zn. 25P/66/2016 o nariadenie výchovného opatrenia maloletej O.. Oprávnená ďalej poukazuje na čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, články 7, 8, 9 bod 3, čl. 18 bod 1, čl. 29 bod 1 Dohovoru o právach dieťaťa a na články 3, 4 zákona o rodine, prostredníctvom ktorých sa domáha výkonu rozhodnutia v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Oprávnená konštatuje, že predmetné konanie sa začalo pred viac ako 3 rokmi a odvoláva sa na významné citácie v odôvodneniach uznesenia Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P/43/2013-22 zo dňa 20.2.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava č.k. 11CoP/155/2013-34 zo dňa 3.4.2013 ako aj rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 23C/128/2010-1092 zo dňa 19.6.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/472/2013-1191 zo dňa 30.9.2013, o úprave styku s deťmi oprávnenej a v neposlednom rade aj na právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/45/2013-126 zo dňa 28.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/176/2014-178 zo dňa 19.8.2014 o nariadení výchovného opatrenia. Oprávnená poukazuje na priebežné správy vrátane konečnej správy od psychologičky Mgr. Márie Slamkovej z Referátu poradensko-psychologických služieb v Bratislave, u ktorej boli realizované výchovné opatrenia. Oprávnená vytyka prvoinštančnému súdu, že neuviedol či sa od 8.7.2013 v súdom vymedzenom čase realizoval styk s deťmi a čo bolo príčinou toho, že sa 7 rokov nemôže domôcť tohto styku, v súčasnosti už len s mal. O., nakoľko T. je už plnoletý. Oprávnená zastáva názor, že povinný svojím konaním, správaním a postojom výlučne 7 rokov bráni styku oprávnenej s deťmi, a preto oprávnená nemôže mať ani „neempatické konanie“ vo vzťahu k mal. O.. Záver súdu o tom, že povinný nebráni v styku s mal. O., nie je preukázané žiadnym hodnoverným dôkazom a z dôkazov súdu predložených takýto záver nevyplýva. Vo vzťahu k vyjadreniu maloletej z 31.1.2016 uviedla, že maloletá bola zmanipulovaná povinným, pretože formulácia vyjadrenia nápadne pripomína písomné vyjadrenia povinného. Odmietla, že toto vyjadrenie mohla písať sama maloletá O.. Okrem manipulácie zo strany povinného uvádza aj možný vplyv C.. N. Y., ktorá vypracovala znalecký posudok v rozvodovom konaní za Psychiatrickú nemocnicu P. Pinela v Pezinku. Vyjadrenie maloletej označila za klamstvá spísané pod vplyvom otca. Vo vzťahu k záveru triednej učiteľky C.. W. J. uviedla, že hodnotenie maloletej je dané len vo vzťahu k škole a nezahŕňa hodnotenie aj rodinných problémov, maloletá od roku 2010 trpí druhým stupňom syndrómu zavrhnutého rodiča, a preto si nevie k vzťahu s oprávnenou vytvoriť žiaden vlastný názor, pretože prezentuje len názor povinného. Pokiaľ ide o nedostatky v správaní sa povinného pri realizácii styku s maloletou, oprávnená uvádza, že povinný psychicky nepripravuje maloletú na styk

s oprávnenou, iba sa vyhovára, že mal. O. nejaví o mamu záujem. Povinný nedáva žiadnu záruku, že mal. O. bude vychovávaná v zdravom prostredí, podporuje ju k nenávisti voči oprávnenej. V súvislosti so zastavením konania o výkon rozhodnutia aj bez návrhu oprávnená uvádza, že v danej veci neexistuje žiadne objektívne zistenie súdu a apeluje na čl. 5 písm. h) zákona o rodine. Oprávnená sa chce vyhnúť podobnej situácii ako v prípade už plnoletého syna T., s ktorým nemá kontakt ani vedomosti kde žije, či študuje na vysokej škole a ani ako vyzerá. Je presvedčená, že súd prvej inštancie nemal splnené zákonné predpoklady pre zastavenie konania, a preto takéto rozhodnutie súdu je nezákonné.

2. K obsahu odvolania oprávnenej sa vyjadril povinný podaním súdu doručeným dňa 25.04.2017, v ktorom uvádza, že napadnuté rozhodnutie je jednoznačné, zrozumiteľné, vecne správne a riadne zdôvodnené, vrátane skutkového a právneho posúdenia veci. Tvrdenia oprávnenej považuje za nepravdivé. Oprávnená v roku 2010 bezdôvodne opustila svoje deti aj napriek ich prosby, aby od nich neodchádzala. Do dnešného dňa nedala svojim deťom kľúče od bytu, v ktorom oprávnená býva, pričom kľúče od rodinného domu mala k dispozícii do roku 2014. Oprávnená navštevovala rodinný dom s diktafónom, do ktorého si sama nahrávala, ako bola vyhodená z domu a tieto konšpirácie podsúvala deťom ako krivdu páchanú voči nej. Totožné výstupy prezentovala oprávnená aj na verejnosti, najmä na pôde školy detí a pred ich spolužiakmi. Neustále uráža a znevažuje povinného pred deťmi. Povinný navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

3. Oprávnená svojim podaním, odvolaciemu súdu doručeným dňa 27.9.2017, reagovala na vyjadrenie povinného k odvolaniu, doplnila nové skutočnosti o stretnutí s oboma deťmi, ktoré sa realizovalo dňa 12.8.2017. Oprávnená uviedla, že prvotne išlo o účelové stretnutie v snahe riešiť vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, ale rozhovor sa týkal aj o živote detí. O stretnutí oprávnená súdu predložila fotografické záznamy a e-mailovú komunikáciu s deťmi a povinným. Oprávnená udáva, že k ďalším stretnutiam s deťmi nedošlo, maloletá O. je v područí povinného, ktorý ňou manipuluje a poškodzuje jej psychické zdravie.

4. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa zákona č.161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

5. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak (ďalej len „CSP“).

6. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

7. Odvolací súd má z obsahu predloženého spisu za preukázané, že dňa 08.07.2013 oprávnená doručila súdu prvej inštancie návrh na výkon rozhodnutia o úprave styku s mal. T. (ktorý medzičasom nadobudol plnoletosť) a s mal. O. na základe právoplatného uznesenia o neodkladnom opatrení Okresného súdu Bratislava IV č.k. 25P/43/2013-22 zo dňa 20.02.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/155/2013-34 zo dňa 03.04.2013, nakoľko nedochádza k styku mal. detí s oprávnenou, pričom povinný si neplní svoje povinnosti a deti na styk s matkou nepripravuje, ani psychicky. Oprávnená následne spresnila, že od podania návrhu na výkon neodkladného opatrenia (predtým predbežného opatrenia) styk mal. detí s matkou je upravený vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 23C/128/2010-1092 zo dňa 19.6.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/417/2013 -1191 zo dňa 30.9.2013. Oprávnená v priebehu konania preukazovala aktívny záujem o styk s mal. deťmi, komunikáciu prostredníctvom e-mailov a ďalšiu dokumentáciu o prejavenom záujme matky k deťom. Povinný vo svojom vyjadrení zo dňa 14.08.2013 ako aj v ďalších svojich podaniach uviedol, že deti sú mobilné, majú slobodu pohybu, nebráni samotnému styku a naopak oprávnená nepredložila žiadny dôkaz preukazujúci neplnenie povinností v zmysle exekučného titulu. Podľa povinného mal. deti odmietajú styk s matkou pre jej správanie a fakt, že ich opustila bez dôvodu. Povinný vo svojom podaní zo dňa 14.10.2016 žiadal súd o odklad výkonu rozhodnutia mal. O. z dôvodu nepriaznivého vplyvu na jej vývoj. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s obsahom vyjadrenia mal. O. zo dňa 31.01.2016 a výsluchom maloletej na pojednávaní dňa 20.10.2016 rozhodol tak, že konanie o výkon rozhodnutia zastavil.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Vzhľadom na povahu prejednáwanej veci súd prvej inštancie zvolil osobný výsluch maloletého dieťaťa na pojednávaní dňa 20.10.2016 a zo zápisnice o priebehu výsluchu, je zistiteľná jednoznačná nevôľa maloletej stretávať sa s oprávnenou. Civilný mimosporový poriadok ukladá súdu v § 38 vo veciach, ktorých účastníkom je maloletý, zisťovať jeho názor a naň prihliadnuť. Odvolací súd považuje mal. O. vo veku blízkom veku dospelosti za schopnú vyjadriť svoj názor v otázke, či sa chce stretávať s matkou, v akom rozsahu a prečo odmieta v niektorých prípadoch styk s oprávnenou. Maloletá O. odôvodnila svoju nevôľu podrobiť sa rozhodnutiu súdu o rozsahu styku s matkou tým, že matka chce využiť stretnutia, aby mohla mal. O. zaviesť k psychiatrovi alebo psychológovi, bojí sa jej sadnúť do auta a v tomto smere jej vôbec nedôveruje. Oprávnená ju niekoľkokrát obviňuje, že prečo je na ňu zlá a agresívna, pričom mal. O. sa snaží byť ku nej milá a ústretová. Z výsluchu maloletej ďalej vyplynulo, že otec sa o ňu stará a vytvára jej prostredie bez konfliktov. C.. O. ako pozitívum uviedla, že oprávnená ju už prestala navštevovať v škole, čo bolo pre ňu dosť nepríjemné. Z vyjadrenia maloletej odvolací súd vyvodil, že práve správanie sa matky maloletej ako oprávnenej je dôvodom, prečo sa styk podľa rozhodnutia súdu prvej inštancie nerealizuje. Obnova, resp. náprava narušených vzťahov je výlučne na zodpovednosti oprávnenej, ktorá by sa mala snažiť opätovne sa priblížiť mal. O. obzvlášť citlivým spôsobom tak, aby rešpektovala jej potreby a záujmy, podporovala ju v nich, poskytla jej pocit istoty a bezpečia. Posúdenie najlepšieho záujmu dieťaťa musí, okrem vyššie uvedených skutočností, zahŕňať i rešpektovanie práva dieťaťa vyjadriť slobodne svoj názor a brať do úvahy jeho požiadavky v každej záležitosti, ktorá sa ho týka. Čím je dieťa staršie, tým väčšia pozornosť má byť venovaná jeho názoru. Názor dieťaťa je teda možné rešpektovať do tej miery, do akej je dieťa schopné posúdiť, či mu je vlastné rozhodnutie na prospech alebo nie. V čase výsluchu na pojednávaní konanom dňa 20.10.2016 maloletá O. mala 15 rokov, čo viedlo aj odvolací súd k názoru, že vedela samostatne vyjadriť svoj názor. Akýkoľvek nátlak na maloletú by skôr vyvolal opačnú reakciu a ešte väčší odpor u maloletej vo vzťahu k oprávnenej.

11. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa dostatočne vyporiadal so všetkými okolnosťami uvedenými v návrhu ako aj tými, ktoré vyšli najavo v priebehu konania, napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne po vecnej aj právnej stránke. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie pri zohľadnení najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa ako prioritného kritéria pre rozhodovaciu činnosť súdu podľa § 387ods. 1, 2 CSP potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

13. Uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).